

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3892/2019
18.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Јелице Бојанић Керкез и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Унић, адвокат из ..., против туженог „ВВС“ ДОО Београд, чиј је пуномоћник Владимир Д. Глумац, адвокат из ..., ради исплате отпремнине, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 433/19 од 05.06.2019. године, у седници већа одржаној 18.12.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 433/19 од 05.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 433/19 од 05.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу П1 146/16 од 24.10.2018. године, обавезан је тужени да тужилци исплати на основу решења о отказу уговора о раду утврђену отпремнину у износу од 262.644,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.10.2016. године, па до исплате као и да накнади трошкове парничног поступка у износу од 73.608,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 433/19 од 05.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавио и с позивом на члан 404. став 1. ЗПП, због потребе разматрања правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана и ради уједначавања судске праксе.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати

ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за примену овог института, јер у конкретном случају не постоји потреба за новим тумачењем права нити за уједначавањем судске праксе узимајући у обзир садржину тражене судске заштите и начин пресуђења и разлоге за одбијање тужбеног захтева (нема потребе за новим тумачењем одредбе члана 321. Закона о облигационим односима).

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате отпремнине поднета је суду 30.12.2016. године. Вредност предмета спора је 262.664,00 динара.

У овом спору из радног односа који се односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора од 262.664,00 динара очигледно не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић